

Det, der forelaa, var efter Udvalgsflertallets Mening et godt og brugbart Grundlag, naar man betænker, at det er fremkommet som Resultat af vidtløftige og lange Forhandlinger med en Kreds af Forretningsmænd. De Forandringer, der have fundet Sted nu, ere efter min Mening gennemgaaende Ændringer af en saadan Natur, at det er i højeste Grad naturligt, at de blive gennemførte ved en Samvirken mellem Ministeriet og Folkets valgte Repræsentanter.

Jeg skal derefter vende mig til de Ændringsforslag, der foreligge fra det radikale Mindretal. Man vil se, at der er en ringe Forandring i Ændringsforslag Nr. 3 i Forhold til Ændringsforslaget, som det forelaa ved anden Behandling. Man maa huske paa, at der er ganske overvejende Udsigt til, at hvis dette Ændringsforslag blev vedtaget, og hvis der overhovedet skulde ydes noget til Staten fra Selskabets Side, hvis det reusserede, saa vilde der ikke blive Tale om Andel i det aarlige Udbytte, men om Andel i Afstaaelsessummen. Det vilde dog næsten være for meget forlangt af Bevillingshaverne, at de, hvis Koncessionen gav dem Valget mellem to Affindelsesmaader, skulde vælge den dyreste og dermed paatage sig et betydeligt Offer, der næsten vilde faa en Gaves Karakter. Det er givet, at efter Forslaget kunne Koncessionshaverne, om de ville, sælge Bevillingen for de enkelte Virksomheder for en eller anden ganske ringe Afstaaelsessum, f. Eks. 1,000 Kr., af hvilke Staten da skal have 15 pCt. Selskabet kan maaske betinge sig Udbytte eller Fordele ad anden Vej, hvorimod Staten efter at have faaet disse 15 pCt. af Afstaaelsessummen, 15 pCt. af de 1,000 Kr., efter Ændringsforslaget gaar ganske ud af Sagaen. Jeg kan ikke se, at et saadant Forslag har nogen som helst Betydning eller nogen som helst Berøring med det praktiske Liv.

Jeg skal yderligere om denne Sag bemærke, at det ser ganske ejendommeligt ud, naar man i Ændringsforslagets tredje Stykke bestemmer, at Konsortiet har Lov til i den Afgift, der skal svares til Kolonialkassen, at fradrage de $33\frac{1}{3}$ pCt. af Bolværkspengene, naar denne Procentandel er betalt til Kolonialkassen. De Mennesker, der have udarbejdet dette Ændringsforslag, synes ikke at have set, at Staten har betinget sig, at Koncessionssøgerne aarligt i 10 Aar skulde betale 100,000 Frcs., selv om de $33\frac{1}{3}$ pCt. af Bolværkspengene ikke skulde naa op til dette Beløb. Man

kommer altsaa til det mærkelige Resultat, at Konsortiet kun skal have Lov til at fradrage et Beløb af $33\frac{1}{3}$ pCt. af de virkelige Bolværkspenge, selv om man har garanteret og betalt langt mere end efter det virkelig indkomne. Altsaa, hvis en Trediedel af de virkelige erlagte Bolværkspenge f. Eks. kun bliver 30,000 Frcs., har man kun Lov at fradrage 30,000 Frcs. ikke 100,000 Frcs., som man virkelig har betalt til Kolonialkassen. Det er dog hverken Fugl eller Fisk. Overhovedet er der ikke mindste Udsigt til, at dette Forslag nogen Sinde kan komme til at yde Staten noget. Thi hvis man tager en Blyant og et Stykke Papir, vil man finde, at Koncessionshaverne skulde op til i de første 10 Aar at have 8—10 pCt. i Gennemsnit hvert Aar fra Selskabernes Start, for at der overhovedet skulde kunne tilfalde Staten en Ydelse. Men først og sidst betoner jeg med Hensyn til dette Ændringsforslag, at der ikke er nogen som helst Anledning til at tro paa, at der her vil blive Tale om en aarlig Ydelse, idet Koncessionssøgerne kunne affinde sig med Staten ad den Vej, jeg nævnte før, nemlig ved at fastsætte en ganske minimal Afstaaelsessum, medens de til Gengæld faa en aarlig Ydelse eller andre Fordele af Køberne. Jeg tror derfor at turde sige, at Ændringsforslaget, saaledes som det nu fremtræder, er af ganske overordentlig ringe Værdi, og jeg kan derfor, jeg er nær ved at sige paa det varmeste, anbefale, at man stemmer imod de Radikales Ændringsforslag.

Jeg skal endnu vende mig til de Radikales Ændringsforslag i en anden Forbindelse, nemlig i Forbindelse med den Omtale, de fik i Dag af den ærede Ordfører for det radikale Parti (Ivar Berendsen), idet jeg først vender mig til Ændringsforslaget under Nr. 1 om Reservefonden. Han meddelte os, at han havde henvendt sig til en Videnskabsmand, en Autoritet paa dette Omraade. Ja, det kommer nu meget an paa, hvorledes denne Henvendelse har lydt, hvad han har spurgt om. Jeg maa i alt Fald sige, at hvis der er spurgt saaledes, som der efter Forhandlingen her ved anden Behandling burde spørges, og Videnskabsmanden da har svaret paa den Maade, det ærede Medlem refererede, saa bliver min Respekt for Videnskaben paa dette Omraade ganske overordentlig ringe. Der behøves absolut ikke nogen videnskabelig Uddannelse for at se, at der bliver noget galt i det, hvis vi eksempelvis tage 2 Selskaber, der have ganske de samme Aktiver, og hvoraf det ene